

רשומות

קובץ התקנות

26 באפריל 1990

5264

א' באייר התש"ן

עמוד

582	תקנות הביטוח הלאומי (מתן שירותים מיוחדים לנכים) (תיקון), התש"ן-1990
583	תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), התש"ן-1990
585	צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים למצרכים) (תיקון מס' 73), התש"ן-1990
585	הוראות בנק ישראל (ריבית על גרעונות בנוילות) (תיקון), התש"ן-1990
586	הוראות בנק ישראל (נכסים נוזלים) (תיקון מס' 2), התש"ן-1990
587	היתר הפיקוח על המטבע (תיקון מס' 3), התש"ן-1990
588	הודעת הבנקאות (עמלות פרעון מוקדם) (מס' 3), התש"ן-1990

**תקנות הביטוח הלאומי (מתן שירותים מיוחדים לנכים) (תיקון),
החש"ן-1990**

בחוק סמכותי לפי סעיפים 127(א)(3) ו-1(ב) ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],
התשכ"ח-1968 (להלן - החוק), ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות
אלה:

1. תקנות הביטוח הלאומי (מתן שירותים מיוחדים לנכים), התשל"ט-1978¹ (להלן - התקנות
העיקריות), ייקראו "תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (מתן שירותים מיוחדים), התשל"ט-
1978", וברישה, אחרי "127(א)(3) יבוא "ו-ב)".

החלפת שם
התקנות

2. האמור בתקנה 5 לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריו יבוא:

תיקון תקנה 5

"(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הנכה יצא את ישראל ובתכוף לפני
יציאתו קיבל קיצבה מיוחדת במשך חדשיים רצופים לפחות, יימשך תשלום הקיצבה
לתקופה נוספת של 6 חדשים מהחודש שבו יצא את ישראל; המוסד רשאי, לפי שיקול
דעתו, להאריך את התקופה האמורה עד 24 חדשים מהחודש שבו יצא הנכה את
ישראל, אם מתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא יצא לחוץ לארץ לצורך טיפול רפואי;

(2) הוא עובד בחוץ לארץ בשליחות מטעם מעביד ישראלי או שהוא גר עם בן
זוגו העובד בחוץ לארץ בשליחות כאמור."

3. אחרי תקנה 10 לתקנות העיקריות יבוא:

הוספת תקנה 10א

10א. (א) מבוטח שנקבעה לו נכות רפואית לפי סעיף 127 כזו לחוק כשיעור
של 75% לפחות, אך אינו נכה כהגדרתו בתקנה 1, יחולו עליו תקנות אלה
כאילו הוא נכה, אם מתקיימים בו כל אלה:

"קיצבה מיוחדת
למבוטח שאינו
נכה

(1) נעשה זכאי לקצבה מיוחדת והגיש את תביעתו לקבלה בהיותו
מבוטח כהגדרתו בסעיף 127 כא לחוק;

(2) הוא אינו מקבל קיצבה מיוחדת לפי סעיף 69 לחוק או תשלום
עבור עזרת הזולת או עבור עזרה בבית לפי חיקוק כלשהו וכן אינו
מקבל הטבה לפי ההסכם בדבר גימלת ניידות, ואם קיבל הטבה
כאמור, החזיר את ההלוואה העומדת שניתנה לו לרכישת הרכב
שבכעלותו;

(3) הכנסתו החדשית מעבודה או הכנסתו לחודש ממשלח יד אינה
עולה על סכום השווה לפעמיים השכר הממוצע.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א)(3), אם ההכנסה עולה על סכום
השווה לפעמיים השכר הממוצע, תשולם הקיצבה בשיעורים אלה:

(1) בשיעור של 50% מהקיצבה - אם ההכנסה לא עולה על סכום
השווה לשלוש פעמים השכר הממוצע;

(2) בשיעור של 25% מהקיצבה - אם ההכנסה עולה על סכום
השווה לשלוש פעמים השכר הממוצע, אך אינה עולה על סכום
השווה לארבע פעמים השכר הממוצע.

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 106; התשמ"ג, עמ' 154; התש"ן, עמ' 46.
² ק"ת התשל"ט, עמ' 83; התשמ"ד, עמ' 1955.

(ג) חלה עליה בהכנסה החדשית, שיש בה כדי להשפיע על הזכאות לקיצבה לפי תקנה זו או על שיעורה – יימשך תשלום הקיצבה ללא שינוי בעד שלושה חדשים, בכל שנה, שבהם היתה עליה בהכנסה כאמור ובכל מקרה לא יותר מאשר בעד שלושה חדשים רצופים אף אם אינם באותה שנה.

4. בתקנה 11 לתקנות העיקריות, במקום "ששה חדשים" יבוא "90 ימים" ובסופה יבוא: "ואם הזכאות לקיצבה היא לפי תקנה 10א – לא לפני שחלפו 90 ימים ממועד תחילתה של הנכות היפואית בשיעור של 75% לפחות".

5. (א) תחילתן של תקנות אלה ביום ד' באדר התש"ן (1 במרס 1990) (להלן – יום התחילה).
(ב) תקנה 4 לתקנות אלה תחול גם על נכה שהגיש תביעה לקיצבה מיוחדת לפני יום הונחילה ועד ליום זה טרם חלפו ששה חדשים מהתאריך הקובע, ובלבד שלא תשולם קיצבה בעד תקופה שקדמה ליום התחילה.

כ"ה באדר התש"ן (22 במרס 1990)

רוני מילוא (חג 756-3)
שר העבודה והרווחה

תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), התש"ן-1990

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 14ג, 114 ו-71 לפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה), ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום הפרקים השביעי והשמיני לחלק ו' של תקנות התעבורה, התשכ"א-1961² (להלן – התקנות העיקריות), יבוא:

"פרק שביעי: מתן רשיון להפעלת מונית

הגרות 518. בפרק זה –

"המועד הקובע" – כ"ו באייר התש"ן (21 במאי 1990).

"נכה" – נכה כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב]³, או בן משפחה של חייל שנספה במערכה כמשמעותו בחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התשי"א-1950⁴;

"ועדת המוניות" – כמשמעותה בסעיף 14א לפקודה.

מועד להגשת בקשות 519. המבקש לקבל רשיון להפעלת מונית מהרשיונות שהוקצו במכסה לשנת 1989 (בפרק זה – המבקש) או נכה המבקש לקבל רשיון להפעלת מונית מתוך חלק המכסה שהוקצה לנכים בהודעה בדבר קביעת מכסה שנתית של רשיונות⁵ (בפרק זה – מבקש נכה), רשאי להגיש בקשה על כך (בפרק זה – בקשה) החל ביום ו' באייר התש"ן (1 במאי 1990) ולא יאוחר מהמועד הקובע.

מוסר הבקשות 520. (א) רשאי להגיש בקשה רק מי שמלאו לו שמונה עשרה שנים במועד הקובע.

¹ דניר מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173: ס"ח התשמ"ו, עמ' 198.
² ק"ת התשכ"א, עמ' 1425: התש"ן, עמ' 261, עמ' 329 ועמ' 380.
³ ס"ח התשי"ט, עמ' 276: התשמ"ד, עמ' 140.
⁴ ס"ח התשי"א, עמ' 162: התשמ"ב, עמ' 272.
⁵ י"פ התש"ן, עמ' 2508.

<p>(ב) מי שרשאי להגיש בקשה יגיש בקשה אחת בשמו בלבד.</p> <p>521. (א) המבקש יגיש את הבקשה למפקח על התעבורה בירושלים באמצעות בנק הדואר וישראל בעת הגשתה את מחצית האגרה שלפי תקנה 526; מבקש נכה יגיש את בקשתו לאגף השיקום במשרד הבטחון, ואין הוא חייב בתשלום מחצית האגרה בעת הגשת הבקשה.</p>	<p>סדרי הגשת בקשות</p>
<p>(ב) הבקשה תהא בטופס שקבע המפקח על התעבורה שניתן להשיגו במשרדיו בירושלים, בתל-אביב ובחיפה או באגף השיקום במשרד הבטחון, לפי הענין.</p> <p>(ג) נתקבלה בקשה כבנק הדואר ושולמה מחצית האגרה, יטביע עליה עוכד הבנק את חותמת הבנק בציון התאריך שבו קיבל את הבקשה ויראו אותו כתאריך הגשתה; עוכד בנק הדואר ימסור למבקש אישור על הגשת הבקשה ותשלום מחצית האגרה.</p>	
<p>522. בנק הדואר ואגף השיקום במשרד הבטחון יעבירו למפקח על התעבורה את הבקשות שנתקבלו אצלם סמוך לאחר קבלתם.</p>	<p>העברת בקשות</p>
<p>523. (א) ועדת המוניות לא תדון בבקשה שנתקבלה לאחר המועד הקובע או לא נתקיים בה האמור בתקנות 520 ו-521.</p> <p>(ב) אחרי קבלת הבקשה לא יתקבלו כל מסמכים וראיות נוספים אלא בהסכמת ועדת המוניות או לפי דרישתה.</p>	<p>דיון בבקשות</p>
<p>524. (א) אישרה ועדת המוניות בקשה לפי סעיף 14(דג), (ד) או (ה) לפקודה, יוציא המפקח על התעבורה למבקש רשיון להפעלת מונית לאחר שהמציא אישור מבנק הדואר על תשלום המחצית השנייה של האגרה.</p> <p>(ב) אישרה ועדת המוניות בקשה של מבקש נכה, יוציא לו המפקח על התעבורה רשיון להפעלת מונית לאחר שהמציא אישור מבנק הדואר על תשלום מלוא האגרה.</p>	<p>מתן רשיון</p>
<p>525. הובא לידיעת ועדת המוניות כי אישרה או דחתה בקשה בהסתמך על נתונים שהוגשו לה בטעות או במרמה, רשאית הועדה לדון מחדש בענין ולאחר שתשמע את טענות המבקש, לשנות את החלטתה.</p>	<p>דיון חוזר בועדת המוניות</p>
<p>526. אגרה בעד מתן רשיון להפעלת מונית ואגרה בעד מתן היתר להעברת רשיון להפעלת מונית לפי סעיף 14 לפקודה, תהיה כמפורט בחלק ד' בתוספת הראשונה.</p>	<p>אגרות</p>
<p>527. דחתה ועדת המוניות בקשה שהוגשה לפי תקנה 519, יחזיר המפקח על התעבורה למבקש את מחצית האגרה ששולמה חוץ שלושים ימים מיום שהבקשה נדחתה; דחתה ועדת המוניות את הבקשה לאחר שעברו ששה חדשים מהמועד הקובע – יחזור סכום האגרה כשהוא נושא ריבית בשיעור של ארבעה אחוזים לשנה.</p>	<p>חזור אגרות</p>
<p>2. בחלק ד' בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות יבוא:</p> <p>(1) בכותרת, במקום "(תקנה 536)" יבוא "(תקנה 526)";</p> <p>(2) במקום פסקה 1 יבוא:</p> <p>"1. אגרה בעד מתן רשיון להפעלת מונית מהמכסה לשנת 1989 – 36,000 שקלים חדשים".</p>	<p>תיקון התוספת הראשונה</p>

3. בקשות שהיו תלויות ועומדות בפני ועדת המוניות לפני המועד הקובע האמור בתקנה 1, הוראת מעבר יידונו ייטופלו על פי החקנות העיקריות כנוסחן עקב תחילתן של תקנות אלה.

ח' בניסן התש"ן (3 באפריל 1990)

משה קצב
שר התחבורה (חמ 83-3)

צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים למצרכים) (תיקון מס' 73), התש"ן-1990

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 7(א)(1) לחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985, אנו מצווים לאמור:

1. בתוספת לצו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (מחירים מרביים למצרכים), התשמ"ט-1989, בחלק ראשון, במקום מתיריו של סוכר לבן יבואו המחירים הנקובים לציוד בטורים א' ו-ב' להלן:

שם הניצרך	המשקל	טור א' המחיר כש"ח במכירה לצרכן כולל מע"מ	טור ב' המחיר כש"ח במכירה לצרכן כאזור אילת
"סוכר לבן	1 ק"ג	1.65	1.42

2. תחילתו של צו זה ביום כ"ט באדר התש"ן (26 במרס 1990).

כ"ה באדר התש"ן (22 במרס 1990)
(חמ 1978-3)

משה נסים
שר התעשייה והמסחר

יצחק שמיר
ראש הממשלה ושר האוצר

¹ ס"ח התשמ"ו, עמ' 2.
² ק"ת התשמ"ט, עמ' 421; התש"ן, עמ' 66.

הוראות בנק ישראל (ריבית על גרעונות נזילות) (תיקון), התש"ן-1990

בתוקף סמכותי לפי סעיף 51 לחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954, ולאחר התייעצות עם הוועדה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1 להוראות בנק ישראל (ריבית על גרעונות נזילות), התש"ם-1980² (להלן - ההוראות העיקריות), אחרי הגדרת "גרעון נזילות" יבוא:

"שיעורי נזילות חובה מיוצרית", לגבי פקדונות שעליהם חלה חובת נזילות לפי סעיף 6 להוראות הנזילות - השיעור באחוזים הנקוב לצד כל פסקה של סעיף 6 האמור, כמפורט להלן:

¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 192; התשמ"ח, עמ' 239.
² ק"ת התש"ם, עמ' 884; התשמ"ט, עמ' 1050.

- (1) פסקה (1) - 8;
 (2) פסקה (2)(א) - 4;
 (3) פסקה (2)(ב) - 2;
 (4) פסקאות (2)(ג), (א6), (ב6), (ג6) ו-(ד6) - 1.

2. בסעיף 3 להוראות העיקריות, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
 "(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(4) -

(1) החזיק תאגיד בנקאי נזילות בפועל, בממוצע כשבוע מסויים, בסכום שהוא פחות מהסכום הכולל של נזילות החובה המזערית שהוא חייב בהחזקתה (בפסקה זו - גרעון חורג), לא יובא בחשבון אותו גרעון חורג לענין חישוב הגרעון הממוצע, לגבי אותו שבוע; לענין חישוב הנזילות בפועל כאמור יובאו בחשבון רק סוגי הנכסים הנזילים המפורטים בסעיף 10(א)(1) ו-(2) להוראות הנזילות;

(2) היה תאגיד בנקאי חייב להחזיק נכסים נזילים לפי סעיפים 20 ו-24 להוראות הנזילות, לא יובא בחשבון, לענין חישוב הגרעון הממוצע, גרעון הנזילות העולה כשבוע מסויים על 7.5% מנזילות החובה של התאגיד הבנקאי (בפסקה זו - גרעון חורג).

3. בסעיף 4(א) להוראות העיקריות, אחרי המלים "על גרעון בנזילות" יבוא "לרבות על הגרעון החורג כמשמעותו בסעיף 3(ב), פסקאות (1) ו-(2)".

4. תחילתן של הוראות אלה ביום א' באייר התש"ן (26 באפריל 1990).

כ"ז בניסן התש"ן (22 באפריל 1990)

מיכאל ברוננו
 נגיד בנק ישראל

(תמ 106-3)

הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 2), התש"ן-1990

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954,¹ לאחר התייעצות בוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 6 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), התשל"א-1971² (להלן - הוראות הנזילות) -

(1) בפסקה (1), במקום "15%" יבוא "10%";

(2) בפסקה (2) -

(א) בפסקת משנה (א), במקום "10%" יבוא "7.5%";

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "7.5%" יבוא "5%";

(ג) בפסקת משנה (ג), במקום "5%" יבוא "3.5%";

(3) בפסקה (א6), במקום "7.5%" יבוא "5%";

¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 192: התשמ"ח, עמ' 239.
² ק"ת התשל"א, עמ' 690: התש"ן, עמ' 168.

(4) פסקה (ג6) תסומן (ד6) ולפניה יבוא:

"(ג6) פקדון צמוד לשער החליפין, לזמן קצוב של שנה, מסוג החייב במס מוגבל, שהופקד אחרי יום א' באייר התש"ן (26 באפריל 1990)

"5

תיקון סעיף 39

2. וסעיף 39 להוראות הנזילות -

(1) סעיף קטן (ב) - בטל;

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "על אף האמור בסעיף קטן (ב), יהא תאגיד בנקאי חייב להחזיק" יבוא "תאגיד בנקאי יחזיק".

תחילה

3. ותחילתן של הוראות אלה ביום א' באייר התש"ן (26 באפריל 1990).

כ"ז בניסן התש"ן (22 באפריל 1990)

(חמ 106-3)

מיכאל ברונר
נגיד בנק ישראל

היתר הפיקוח על המטבע (תיקון מס' 3), התש"ן-1990

ברוקף סמכותי לפי סעיף 9 לחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978¹, אני קובע לאמור:

הוספת סעיף 39

1. אחרי סעיף 39 להיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978² (להלן - ההיתר הכללי), יבוא:

"עסקאות מוקדמות במטבע חוץ ב.39 (א) מותר לתושב ישראל או לתושב חוץ לקנות מטבע חוץ מסוחר מוסמך ולהפקידו בפקדון תושב (זמני) לזמן שאינו עולה על חודש (להלן - פת"ז), ובלבד שיתקיימו התנאים הבאים:

(1) קניית מטבע החוץ והפקדתו בפת"ז כאמור, נעשים לצורך תשלום או העברה מותרים במטבע חוץ שיכוצעו בתוך חודש ממועד הקניה, והומצאו לסוחר המוסמך המסמכים שקבע המפקח לענין זה;

(2) מטבע החוץ שנרכש ישמש בתוך חודש ממועד רכישתו לביצוע תשלום או העברה מותרים במטבע חוץ שקבעם המפקח לענין זה, או יומר לשקלים.

(ב) ההיתר האמור בסעיף קטן (א), לא יחול על רכישת מטבע חוץ לצורך תשלום בידי תושב ישראל לפי סעיפים 40 ו-41, על רכישת מטבע חוץ בידי תושב ישראל בעל פטור לפי סעיף 35(ג) ועל רכישת מטבע חוץ בידי תושב חוץ לפי סעיף 24(ג).

(ג) מותר לתושב ישראל או לתושב חוץ, לעשות עם סוחר מוסמך עסקת פרוורד לרכישת מטבע חוץ כנגד תשלום במטבע ישראלי, במחיר שנקבע מראש ולתקופה שאינה עולה על חודש, ובלבד שיתקיימו כל התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לענין הקדמת רכישת מטבע חוץ והפקדתו בפת"ז, והעסקה תמומש רק לצורך ביצוע תשלום או העברה מותרים במטבע חוץ שקבעם המפקח לענין זה.

¹ ס"ח התשל"ח, עמ' 108, עמ' 206: התשמ"ח, עמ' 23.
² ק"ת התשל"ח, עמ' 1006: התש"ן, עמ' 474.

(ד) מותר לתושב ישראל או לתושב חוץ, לעשות עם סוחר מוסמך עסקת פרוורד למכור מטבע חוץ כנגד קבלת התמורה במטבע ישראלי, במחיר שנקבע מראש, ולתקופה שאינה עולה על חודש.

(ה) עסקאות כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ג), יכול שיעשו אצל סוחר מוסמך לצורך תשלום או העברה מותרים כמטבע חוץ שיתכצעו אצל סוחר מוסמך אחר, בדרכים ובתנאים שקבע המפקח לענין זה."

2. בסעיף 43(ב) להיתר הכללי - תיקון סעיף 43

(1) בפסקה (5), בסופה יבוא: "ובלבד שאם בעל פת"ו המיר לשקלים מטבע חוץ מהפקדון, כאמור בסעיף 39(א)(2), יהיה הסוחר המוסמך חייב להציע למכירה לבנק ישראל מטבע חוץ באותו סכום ובשער שקבע בנק ישראל בהוראות מחלקת מטבע חוץ לענין זה".

(2) אחרי פסקה (19) יבוא:

"(20) לעשות עם תושב ישראל או עם תושב חוץ עסקת פרוורד שהותרה להם בסעיף 39, ובלבד שאם לא מומשה העסקה יהיה הסוחר המוסמך חייב להציע לבנק ישראל, למכירה או לקניה לפי הענין, מטבע חוץ בסכום העסקה שלא מומשה ובשער שקבע בנק ישראל בהוראות מחלקת מטבע חוץ לענין זה".

3. תחילתו של היתר זה ביום א' באייר התש"ן (26 באפריל 1990). תחילה

י"ז בניסן התש"ן (12 באפריל 1990)

(חמ 3-419)

עודד חצרוני
המפקח על מטבע חוץ

הודעת הבנקאות (עמלות פרעון מוקדם) (מס' 3), התש"ן-1990

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4(ה) לצו הבנקאות (עמלות פרעון מוקדם), התשמ"ב-1981 (להלן - הצו העיקרי), ועקב עליית המדד, אני מודיע לאמור:

1. בצו העיקרי, בסעיף 4(א), במקום "21.50 שקלים חדשים" יבוא "22.20 שקלים חדשים". הגדלת סכום

2. תחילתה של הודעה זו ביום ט"ז בניסן התש"ן (11 באפריל 1990). תחילה

כ"ב באדר התש"ן (19 במרס 1990)

אמנון גולדשמידט
המפקח על הבנקים

ק"ת התשמ"ב, עמ' 270; החשמ"ט, עמ' 1048; התש"ן, עמ' 304.